

Lovforslagets § 25: „Til andre og overordentlige Statsudgifter bevilges nedenstaaende 612,878 Rbd. 76 p.“

vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Derefter fattes Lovforslagets § 26 under Forhandling. Da Ingen ønskede at udtale sig, gif man til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 26: „Til Enhvervelse af Formue og Afdrag paa Gjæld bevilges nedenstaaende 5,313,620 Rbd. 1 p.“

vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Derefter afstemtes

Lovforslagets § 11: „I Finantsaaret fra den 1ste April 1873 til den 31te Marts 1874 bevilges til Udgift en Sum af 22,989,632 Rbd. 77½ p. til de i §§ 12—26 nævnte Udgifter.“

vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Derefter bleve Lovforslagets §§ 27 og 28 satte under Forhandling. Da Ingen ønskede at udtale sig, bleve

Lovforslagets §§ 27—28 (se Tillæg C. Sp. 399—406)

ansete som vedtagne uden Afstemning.

Derefter fattes Lovforslagets §§ 1—10 under Forhandling.

Fischer. Jeg ønsker et Dieblit at henlede Opmaerkksomheden paa den første Del af § 8, der indeholder Indtægter for Færøerne. Færøernes Indtægter ere beregnede med 19,169 Rbd. 63 p. Udgifterne findes opsørte under Justitsministeriet i Tillæg C. Sp. 313—14, og der vil man se, at de ere anslaaede til 14,644 Rbd. Der bliver altsaa tilbage et lille Overskud af 4—5,000 Rbd. Jeg foreskriver mig, at dette lille Overskud maa brænde Finantsministeren haardt paa Samvittigheden. Det ligger jo nemlig altsor nær til, at det kan undgaaes, at anstille en Sammenligning mellem Færøernes og Islands Situation. De Herrer ville have i Erindring, at Rigsdagen vedtog en Lov, som den, i Forbigaaende sagt, ikke har stor Tak for, hvorved der tilstodes Island en aarlig Understøttelse af Statskassen af 50,000 Rbd. Forrigt er Islands finantsielle Stilling væsentlig ligesom Færøernes. Af Færøerne tage vi altsaa et lille Overskud af 4—5,000 Rbd., medens vi give Island 50,000 Rbd. Jeg siger, at disse 4—5,000 Rbd. uden Tvivl maa brænde Finantsministeren paa Samvittigheden, thi Alle ville erindre, at den ærede nuværende Finantsminister

var meget stærkt for, om muligt, endnu at forhøje Tilskudet til Island, og dobbelt maa derfor hans Betænelighed være ved i Finantskassen at modtage det lille Overskud, Færøerne kunne give. Jeg skal derfor henstille til den ærede Finantsminister, om det ikke skulde fortjene at komme under Overveelse, om man ikke kunde gaarne Færøerne ved som Tilskud til Amtsreparationsfonden, — der maa det nok kunne finde frugtbar Anvendelse — at overlade dem dette lille Overskud. Jeg tror, at der er saa meget mere Grund til at tage dette under Overveelse, som Færøerne altid have vist sig overmaade loyale og befredne i de Fordringer, de have gjort til den danske Statskasse. Vi vide, at Modsetningen ligger nær paa et andet Sted. Jeg henstiller derfor til den ærede Finantsministers Overveelse, om man bør tage deres ringe Overskud.

Finantsministeren. Ja, jeg vil ikke sige, at min Samvittighed ellers er saa overmaade let, undertiden kan jeg maaſte tage mig Tingene lidt tungere, end jeg behøver; men jeg maa sige, at i nærværende Tilfælde føler jeg aldeles ikke min Samvittighed betyngtet. Jeg er overbevist om, at den Beslutning, Rigsdagen tog ved Behandlingen af den islandske Lov, var aldeles velbegrundet, og min Mening i saa Henseende har ikke i nogen Maade senere kunnet roffes. Hvad nærværende Post med Hensyn til Færøerne angaar, vil jeg kun sige, at naar der fra den Minister, under hvem Færøernes Bestyrelse ligger, stilles Opfordring til Finantsministeriet om Samtykke til en Udgift eller Opgivelse af en Indtægt, vil der ikke fra min Side blive viist nogen Kærighed eller Mangel paa Velvillie; men jeg føler paa ingen Maade min Samvittighed betyngtet ved at modtage et Overskud, som efter Repræsentationens Beslutning tilkommer Statskassen. Skal der med Hensyn til dette Forhold træffes nogen særlig Foranstaltning, maa Initiativet dertil udgaa ikke fra Finantsministeren, men fra den Minister, under hvis Bestyrelse Færøerne ligge.

Fischer. Jeg indrømmer fuldkommen Rigtigheden heraf. Jeg vilde have bragt Spørgsmaalet paa Bane under Justitsministeriet, hvis Justitsministeren havde været tilstede; men da det ikke var Tilfældet, ventede jeg, til vi kom til Finantsministeriet, for der at drage Sagen frem. I Overigt er jeg tilfreds med den ærede Ministers Svar, hvilket jeg tyder saaledes, at naar Andragende desangaaende kommer til ham fra Justitsministeren, vil Finantsministeren ingen Indvendinger gjøre.

Finantsministeren. Jeg vil dog blot endnu minde om, at der i flere Retninger har ogsaa fra Administrationens Side været viist Nidkærhed med Hensyn til, hvad der kunne fremme